

В. Ако Богъ е *Духъ*: то какъ же священно-то Писаніе приписва Мѣтѣлесны, ставы на примѣръ: *сърдце, очи, уши, рѣцѣ*?

Ѡ. Священно-то Писаніе съобразува се въ това камъ Обыкновеный языкъ Человѣческій, а да се проумѣва тока требва се дѣховенъ и по горенъ образъ. На примѣръ: сердце-то Божіе знаменува *благость* или лѣбовъ Божій; Очи-тѣ и уши-тѣ знаменуватъ *всесвѣдѣніе*; рѣцѣ-тѣ, *всемогущество*.

В. Ако Богъ е вредомъ, то какъ же дѣматъ, че Богъ е *на небесахъ, или въ храмъ*?

Ѡ. Богъ е вредомъ: нъ на небеса-та е Особено присѣствіе Негово, въ вѣчнѣ славѣ являвамо на блаженны-тѣ Дѣхове; а въ храмовѣ-тѣ е Особено присѣствіе Негово благодатно и таинственно, благоговѣйно познавамо и Ощущаемо Отъ вѣрующы-тѣ и являвамо нѣкога въ Особены знаменія.

Иисусъ Хрїстосъ дѣма: *идѣже бо Еста два или тріе собрани во имя Мое, ту есмь посреда ихъ. Матѣ. XVIII, 20.*

В. Какъ да се проумѣватъ дѣмы-тѣ на Символа: *Вѣрую во Единаго Бога Отца*?

Ѡ. Това требва да се проумѣва въ Отношеніе къ таинство-то Свѣтыхъ Троицы; зашто-то Богъ е Единъ спорѣдъ свѣщество-то, нъ троиченъ въ лица-та, Отецъ, Сынъ и Свѣтый Дѣхъ, Троица Единосвѣтна и нераздѣлна.

В. Какъ се говори за Свѣтѣ Троицѣ въ священно-то Писаніе?

Ѡ. Главнѣйшы-тѣ изрѣченія за това Отъ Новаго Завѣта се слѣдующы-тѣ: *шедше убо нау-*